

Cộng đồng quyên từ lâu tới nay giữa Việt nam và Trung cộng vẫn chỉ quyên Hoàng sa, Trường sa, và mãi để dân địa dân, quân Trung cộng sang trộm cướp chiếm đoạt Cao Nguyên Trung Phần, qua kế hoạch khai thác bauxite của chúng, đang đánh thức tinh thần Độc Lập Dân Tộc của toàn dân trong, ngoài nước dâng cao. Nó đã tác động trực tiếp vào thành phần Văn Nghệ Sĩ, Trí Thức, và ngay cả tầng lớp Quân, Cán, Chính trong hàng ngũ Việt cộng, những người còn lòng tri, còn nhún mình là người Việt nam, dù đã từng có thời gian ‘kiêu hãnh’ là mình có góp phần đấu tranh giành độc lập, kháng chiến chống Thực Dân. Tuy sau đó, cho dù sợ hãi, hay mưu lợi, họ cũng phải cộng nhún theo ý mình đã bị Hồ Chí Minh và Cộng đồng theo lệnh quan trọng Liên xô, Trung cộng thúc ép nên chỉ để xã hội chủ nghĩa ngoi lại, để cộng, để tài, để ác, không bao giờ sứt máu lên toàn dân Việt nam, mà vẫn phải câm nín, không dám lên tiếng, vì cộng nhân huân, để cộng đầu đuôi, hay bị không cho trong guồng máy ‘công an trị’, nên dù biết mình bị lừa dối, mà không dám đứng kháng, chống lại.

Những năm đầu này, khi Trung cộng công khai lòng chiếm Việt nam. Dù chúng đã được cộng bản Man cộng (gọi bằng này là ‘man di, mại rợ’, cộng đấu với Nông Độc Mạnh, vì không xứng đáng được gọi là ‘Việt’ cộng) đã hiên ngang, dâng hiến cho Trung cộng, và từng tay đàn áp Phong Trào Thanh Niên Sinh Viên xuống cộng chống lại Trung cộng nên chỉ quyên 2 quần đảo Hoàng sa, Trường sa của Việt nam. Nhưng là vì cộng Nông Độc Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng lại đang cam tâm biếu không cho Trung cộng quyên khai thác bauxite Tây Nguyên, không phải để thủ, thì lòng tri Việt nam trong mắt giới lợi ích mà nhà cộng đánh thức, nhất là đòi nhà cộng quyên Việt cộng phải ngừng ngay kế hoạch khai thác bauxite của Trung cộng lại. Thế nhưng bản Man cộng Mạnh-Dũng vẫn không dám làm theo ý dân, vì họ đã lún vào “quần đảo do thơ để nói chính trị tình vì” của Bắc Kinh an bài.

Trong khi Hoa kỳ ra sức ‘nhập nội’ Việt nam, với mục tiêu là, làm cho Việt nam hội nhập với Kinh Tế Thế Giới. Giúp Việt nam giàu mạnh, tiến đến Dân Chủ Hóa chế độ, thì Trung cộng chỉ cần nhóm Man cộng cộng quyên tại Hà Nội là bao nhiêu kế hoạch lý tưởng của cộng đấu tiêu tan. Nào là Tôn Giáo. Tôn Do Ngôn Luận. Tôn Do Lập Hội... để bắt bản Man cộng đẩy tới Bắc Kinh xé rách hết. Họ đã quên: Năm 1999, Hoa kỳ quyên dành cho Việt nam ký Thỏa thuận với Mỹ trước Trung cộng. Thế là lập tức, Trung cộng ra lệnh cho cộng viên Địch Muội, viên đồng minh cũ của cộng từng bí thư Lê Khả Phiêu để đi, làm cho Phiêu sợ hãi không dám ký thỏa thuận với Mỹ, để Trung cộng ký trước mặt năm, khi cho Việt nam một ‘tiền đề’ nên viên đồng minh cũ cộng, để Trung cộng có cơ hội sợ hãi giàu mạnh, đè bẹp Việt nam. Thế rồi lúc đó Lê Khả Phiêu đã để cộng lún vào một cái bẫy. Những Trung cộng khôn khéo hơn, biết dùng thơ để ‘rung cây nhát kẻ’. Dùng ba viên cộng viên Mỹ, Anh, Kiệt đến Phiêu vào thăm phải quay sang ôm chân Trung cộng duy trì địa vị. Những cuối cùng thì Việt cộng Lê Khả Phiêu vẫn bị lừa dối, để cho Man cộng hèn Nhông lên cộng đấu, rồi ngoan ngoãn thức thì kế hoạch ‘tâm thức’ của Trung cộng nên hiên nay.

Đến năm 2008, sau chuyến Mỹ du của thủ tướng Việt cộng, Nguyễn Tấn Dũng, quan hệ giữa 2 nước Việt, Mỹ được nâng lên tầm cao. Tại đây, từng thủ tướng Hoa kỳ, George W. Bush nhận mệnh: “Số phận của chính phủ Hoa kỳ phụ thuộc vào Việt nam và cộng quyên quốc gia, an ninh và

toàn v&#n lãnh th&#. Dũng đ&#c các nhà đ&#u t&# M&# đón tiếp và h&#a h&#n dành cho nhi&#u k&# ho&#ch làm ăn l&#n. Hãng Exxon Mobil h&#p tác thăm dò đ&#u khí &# vùng bi&#n Vi&#t nam. Trung c&#ng n&#i khùng lên, h&#m đánh Vi&#t nam và đ&#a hãng Exxon, n&#u hãng này làm ăn v&#i Vi&#t nam thì s&#m&#t quy&#n l&#i t&#i Trung hoa, khi&#n Exxon đành b&# cu&#c. Đ&#ng th&#i nhà &# c&#a Nguy&#n T&#n Dũng có tin là b&# đ&#t bom. Trong khi đó, kinh t&# Vi&#t nam đ&#m đ&#u xu&#ng đ&#c, đ&#a v&# th&# t&#ng c&#a Dũng b&# lung lay. M&#c dù, Nguy&#n T&#n Dũng c&# linh h&#n, ti&#n b&#c và con cái đ&#u đ&#t &# M&#, nh&#ng vi&#c gi&# đ&#c đ&#a v&# trong lúc này thì không th&# nh&# &# M&#, mà ph&#i trông vào T&#u. Cũng gi&#ng nh&# Lê Kh&# Phiêu tr&#c kia. B&#i th&# k&# m&#nh mi&#ng, l&#n gi&#ng quy&#t th&#c hi&#n k&# ho&#ch bauxite Tây Nguyên nh&#t v&#n ph&#i là Nguy&#n T&#n Dũng.

Có l&# bi&#t Dũng đã quá ng&# v&# phía M&#, nên Trung c&#ng đã dùng l&#i v&#a chèo kéo, v&#a h&#m đ&#a. S&# là Dũng ch&# sang tu nghi&#p t&#i Trung c&#ng có m&#t khóa ng&#n h&#n, th&# mà &# tr&#ng đ&#i h&#c n&#i Dũng theo h&#c, đã cho đ&#c t&#ng c&#a Dũng đ&# ghi nh&# r&#ng: “Nguy&#n T&#n Dũng, th&# t&#ng CHXHCNVN, c&#u sinh viên c&#a nhà tr&#ng”. Xem v&#y đ&# th&#y k&# ho&#ch ng&#n h&#n, cũng nh&# dài h&#n &# Vi&#t nam c&#a Trung c&#ng là quy&#t n&#m cho b&#ng đ&#c Chính Quy&#n Hà n&#i, đ&# th&#c hi&#n k&# ho&#ch b&#nh tr&#ng xu&#ng Ph&#ng Nam c&#a h&#. Trung c&#ng th&#a hi&#u, k&# c&# v&# s&#c m&#nh kinh t&# l&#n quân s&# Trung c&#ng hi&#n nay không ph&#i là đ&#i th&# c&#a M&#. M&#c cho h&# đ&#ng c&# g&#ng san b&#ng h&# ng&#n cách gi&#u nghèo gi&#a thành th&# và nông thôn, và c&# th&#c hi&#n hài hòa xã h&#i, làm s&#ng l&#i tinh th&#n Đ&#i Hán. Nh&#ng v&#i ch&# đ&# cai tr&# đ&#c tài tham nh&#ng c&#ng s&#n, thì đó ch&# là m&#t m&# &#c. N&#n kinh t&# Trung c&#ng v&#n ch&# là m&#t n&#n kinh t&# ‘gia công’ đ&#i v&#i th&# tr&#ng qu&#c t&#. S&#c m&#nh quân s&# c&#a Trung c&#ng ch&# là s&#c m&#nh ‘ăn đ&#ng’, đi mua vũ khí c&#a n&#c ngoài. Không th&# là đ&#i th&# ngang t&#m v&#i n&#n k&# ngh&# qu&#c phòng c&#c k&# t&#i tân, m&#i lúc m&#t t&#i tân thêm c&#a M&#. Tuy M&# cũng c&#n đ&#y Trung c&#ng lên thành ‘con ngáo &#p’ đ&# bu&#c thiên h&# ph&#i c&#n t&#i s&#c m&#nh quân s&# M&#, và mua vũ khí t&#i tân c&#a M&#, đ&# cùng ch&# đ&#ng gia nh&#p h&# th&#ng chi&#n l&#c ‘ch&#ng kh&#ng b&#, ngăn b&#nh tr&#ng’ v&#i M&#. Cho nên chính sách c&#a M&# v&# Trung c&#ng là “h&#p tác trong phòng ng&#”.

Cũng vì chính sách n&#a v&#i này c&#a M&#, mà Vi&#t nam b&# r&#i vào th&# “đ&# s&#ng, đ&# ch&#t”. Ch&# đ&# c&#ng s&#n đ&#c đ&#ng, đ&#c tài, đ&#c ác v&#n l&#y l&#t t&#n t&#i. Trung c&#ng v&#n còn c&# h&#i n&#m đ&#u b&#n Man c&#ng c&#m quy&#n t&#i Hàn&#i. R&#i trên danh nghĩa m&#t Qu&#c Gia thành viên trong Liên Hi&#p Qu&#c, có m&#t trong các t&# ch&#c h&#p pháp th&# gi&#i, ký vào m&#i công &#c qu&#c t&#. Vi&#t c&#ng c&# nghi&#m nhiên nhân danh Ch&# Quy&#n Dân T&#c, Đ&#c L&#p Qu&#c Gia, Văn Hóa Cá Bi&#t đ&# t&#c đ&#t Dân Quy&#n, Nhân Quy&#n c&#a ng&#i dân và Ch&# Quy&#n Vi&#t nam, tùy ti&#n ký k&#t h&#p tác toàn di&#n v&#i Trung c&#ng, h&#p pháp hóa các k&# ho&#ch l&#n bi&#n, chi&#m đ&#t, khai thác tài nguyên, cu&#i cùng t&#o đi&#u ki&#n cho vi&#c Hán hóa Vi&#t nam c&#a Trung c&#ng, đ&# t&# đó Hán hóa toàn vùng Đông Nam Á, tr&#c s&# bó tay c&#a Siêu C&#ng Kinh T&#, Quân S&#, Dân Ch&# Hoa K&#. Đã đ&#n lúc ng&#i Vi&#t nam trong, ngoài n&#c ph&#i t&# c&#u l&#y mình. Các n&#c Đông Nam Á cũng ph&#i t&# c&#u l&#y nhau, t&#o đi&#u ki&#n cho Hoa k&# và th&# gi&#i Dân Ch&# có c&# h&#i ti&#p tay cho mình ngăn tham v&#ng b&#nh tr&#ng c&#a Tân Đ&# Qu&#c Đ&#i Hán.